

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Viridarivm Sanctorvm

Ex Menæis Græcorum lectum, translatu[m] et Annotationib. similibusq[ue]
passim, historijs Latinis, Græcis; editis, ineditis illustratum

Rader, Matthäus

Avgvstae Vindellicorvm, 1607

S. Evlogivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43013

Cui Angelus: Iam tibi summa Dei clementia ignovit, prosequere constanti fortiq; animo captum pietatis iter, & sempiternis quondam gaudiorum premijs potiere.

Celebratur & alij duo nobiles Ephræmi, quorū alter patriarcham egit Antiochenū, alter * Theopolitanū pontificem, ambo illustres & sancti. Sed ego ex Antiocheno & Theopolitano vnū facio Antiochia enim Theopolis dicta est a Iustiniano, sub quo Ephræmius hic vixit. * Tertius fuit Episcopus & Martyr in Chersoneso. Narratur Ephræmi quædam pie simul & lepidè dicta, quæ in vita apud Vossium operibus præfixa leguntur.

*I. Eustratius
c. 36. c. 37.
* Photius
bibl. p. 420
Menol. 4.
Martij.*

S. EVLOGIVS.

XIII. Febr.
Græcis.

Heraclio imperante rexit hic Ecclesiam Alexandrinam ante D. 2. Ioanem, qui à benignitate in miseros Eleimon est appellatus; Miracula patrauit * multa; inter alia hoc quoq; illi accidit. 3. Leo pontifex Epistolam pro Calcedonensi concilio de re-
cta fide scripserat, quam lectam S. Eulogius non probavit tantum & recepit, sed omnibus etiam promulgavit. Deus ergo utrumque honore prosecutus, misit angelum Archidiaconi, Leonis pontificis ornatum cultu, qui gratias ageret D. Eulogio ob receptam Leonis epistolam. Eulogius cum angelo perinde quasi cum homine & pontificis Archidiacono familiariter collocutus, evanescente spiritu, gratijs Dei persolutis animam suam in manus Domini commendavit.

13. Sept. apud Latin.

1.
2.
*Baronij
Martyr.
Rou.*

3.
** Vide E.
uagrium
Sophonis
c. 146. 148.
148. 149.*

ANNO.

ANNOTATIONES.

Theopha-
nes inedit⁹
et Anasta-
sius ex illo.
A.M. 6072
Christi 572
creat⁹ Pa-
triarcha.
598. mor-
tuus, pra-
fuit annos
XVII.

* p. 213.
272. 870.
437. 394.
400. 401.

6. 147.
148.
149.

146.

ERROR est in imperatoris nomine. Non peruenit Eulogius vsque ad Heraclium sed anno secundo Tiberij qui Mauritium præcessit, creatus Archiepiscopus Alexandriae, in patriarchatu vixit annos XXVII. mortuus est Phocæ tyranni anno quarto, Anno Christi DCCVII. vt habet Theophanes Græcus MC. & ineditus. Alij VI anno Phocæ obiisse scribunt. Christi DCVII. Nicephori Chronicon inter patriarchas numerat XLVII. Anastasius LI. Lucubrations eius laudat * Photius Bibl. Extant multæ D. Gregorij P. M. ad hunc epistolæ.

2. Intercessit tamen inter Eulogium & Ioannem Theodorus Scribo. Ioannes porro Cyprius, dictus postea Eleemosynarius, cuius facta omnium ore & scriptis celebrantur.

3. Laudatissima hæc inter Leonis P. M. epistolas est decima quam in VI. Annali totam posuit Card. Baronius cum Illustribus elogijs pontificum & Conciliorum. Encyclica fuit, data ad Flavianum patriarcham Constantinopolitanum. Narrat Sophronius seu Io. Moschus in suo Limonario mira de hac Epistola Leonis ex relatione S. Eulogij. Epistolam à Leone conscriptam, ab Apostolo Petro deprecatu eiusdem Leonis emendatam.

4. Paulo aliter eandem narrat historiam Theodorus Episcopus Darnæ in Libya, apud Sophroniû c. CXLVIII. Cum essem, inquit, cubicularius &c. Sed error de Archidiacono potuit irrepisse, quod D. Iulianus Martyr per noctem apparuerit S. Eulogio habitu Archidiaconi Iuliani Alexandrini, de quo ita Sophronius. *Cum essemus in eodem cænobio, narrauit nobis Abbas Menas cænobij ipsius pater de sancto*

sancto Papa Alexandrino Elogio, dicens: Nocte quadam cum sibi matutinam laudem celebraret in Episcopatus oratorio, vidit prope se assistere Iulianum Archidiaconum. Quem et vidit turbatus est, cur fuisset ausus ingredi, nihil illi nuncians. Tacuit tamen. Et cum impleisset psalmum, prostravit se humi. Fecit hoc ipsum Eulogius, qui in specie Iuliani Archidiaconi apparuerat. Deinde cum oratione facta, surrexisset Patriarcha, ille nihilominus in pavimento iacebat. Conuersus autem Pontifex dicit. Quandiu non surgis. Ait: Nisi mihi ipse manum porrigas, et erigas me, surgere non possum. Tunc extendit manum suam Eulogius, ac tenens erexit illum, cepitque iterum psallere. Post paululum autem conuersus neminem vidit. Cum igitur impleisset matutinas laudes, vocauit cubicularium suum, dixitque illi: Cur non annunciaasti mihi Archidiaconi ingressum, sed ita non nunciatus intrauit ad me hoc nocte? At ille neque vidisse aliquem neque ingressum esse asseuerauit. Non credidit Patriarcha, sed ait: Voca mihi huc ostiarium. Cui venienti ait: Nonne ingressus est huc Iulianus Archidiaconus? Ille vero cum iuramento affirmabat illum neque ingressum neque egressum esse. Tacuit quidem tunc Patriarcha. Mane autem facto, ascendit Archidiaconus Iulianus, et adoraret, dixitque illi Pontifex: Quare non seruasti ordinem, Archidiacone Iuliane, sed absque nuncio, ascendisti ad me nocte ista? ait: Per orationes domini mei, neque huc ascendi, neque de domo descendi, nisi hora ista tantum. Intellexit tunc magnus Eulogius, Iulianum se vidisse, martyrem, hortantem se ad erectionem templi sui, quod ex tempore ferme resolutum, et antiquatum ruinam sui minabatur. Magnaque cum alacritate amantiissimus martyr porrexit manus, eiusque erexit templum, a fundamentis ipsum

instans

*instaurans & omnigeno ornatu illustrans, Et facta
martyri conueniebat.*

v. Martij.

S. DOMNINA.

Copiosis religiosisque hæc orba paren-
tibus ab ipsa infantia sese Deo conse-
cravit, exercitationi virtutum, corporisque
afflictatione penitus addicta. Ergastulum
quippe in materno conditum horto inco-
luit, neque solum assiduo lacrymarum im-
bre genas rigabat suas, sed veste cilicina
(nam huiusmodi cultum adhibebat) sese
atterebat. Circa gallicinium, ædem sacram
ingressa, cum toto populo Domino vniuer-
si laudes debitas, stasque persoluit. Vi-
ctum ei præbebant lentes aqua macerata.
Et hoc asperæ vitæ genere vsa est semper,
quamuis extenuato semimortuoque esset
corpusculo. Caput tam studiosè obnube-
bat, vti nec illa aliis, nec alius illius vultum
contemplari posset. Vestes ad pedes vsq;
promittebat. Ad se adeuntes ita tetui &
submissa voce alloquebatur, vt agrè audi-
retur. In his pietatis studiis, dies no-
ctesque versata, ad desideratum sponsum
suum Christum cum fructu operum suo-
rum est translata.

ANNO.